

การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการ
ทดสอบระดับชาติ (O-NET) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้*
A STUDY OF ACADEMIC ADMINISTRATION OF PRIMARY SCHOOL UNDER THE
EDUCATIONAL OFFICE BANGKOK METROPOLITAN AUTHORITY WITH THE ORDINARY
NATIONAL TEST (O-NET) SCORE HIGHER THAN THE NATIONAL TEST IN EVERY SUBJECT

¹วรรณธรรมา โตแดง Wanlapa Todang ²บุญมี เณรยอด Boonmee Nenoyod

^{1,2}มหาวิทยาลัยสยาม Siam University, Thailand

Corresponding Author E-mail: nfelaksam@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการวิจัยประเภทสำรวจ โดยมีประชากรการวิจัย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา 890 คน มีเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการวางแผนงานวิชาการสถานศึกษา โรงเรียนจัดทำแผนงานวิชาการ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ดำเนินการตามกระบวนการนิเทศภายในด้านการวัดประเมินผลการเรียน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ สร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา กำหนดให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนร่วมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ให้คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ กำหนดบทบาทของผู้บริหารต่อการประกันคุณภาพการศึกษา 2) ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาพบเล็กน้อย ได้แก่ ด้านการวางแผนงานวิชาการ งบประมาณไม่เพียงพอ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ไม่มีเทคนิคการนิเทศที่หลากหลาย ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ งบประมาณการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน ขาดการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ไม่กำหนดแนวทางการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ขาดงบประมาณสนับสนุน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ขาดการสนับสนุนในด้านต่างๆ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ไม่แบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาในระดับสายชั้น และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ บุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

คำสำคัญ: การดำเนินงานวิชาการ, โรงเรียนประถมศึกษา, การทดสอบระดับชาติ (O-Net), การเรียนรู้

Abstract

The purposes of this study were to states and study the problems of the academic procedure of Primary Schools under the Educational office under Bangkok Metropolitan Authority with the Ordinary National Test (O-NET) score higher than the National Test score in every subject. This study was a survey study. The populations of this study were 890 of school directors, deputy directors of academic affairs, and heads of departments. The instrument used was the questionnaires and collected data were analyzed using the percentage. The research results showed 1) regarding school academic procedure of elementary schools, academic plans were made and prepared; regarding the school curriculum management, the school curriculum was developed and reformed; regarding the learning management, a child-centered concept was emphasized; regarding academic supervision, the in-school supervisory processes were approached; regarding studying result measurement and evaluation, the guidelines were determined; regarding technology, innovation, and learning resources developments, technology, innovation, and learning resources were created, developed, and used; regarding research for educational quality development, the policies on classroom research were used; regarding community participation in promoting school academic strength, school board members were promoted to participate in learning activities; and regarding school quality assurance and academic procedure, administrative roles to quality assurance were determined, 2) some problems occurred in some elementary schools, for example, regarding academic planning, budgets were inadequate; regarding the school curriculum management, the techniques of supervision were not diverse; regarding learning management, budgets used for activities were inadequate; regarding in-school supervision, the quality of the supervisory instrument was not tested; regarding measurement and education and evaluation, the guidelines of the results from learning measurement and evaluation were not determined; regarding technology, innovation, and learning resources developments, the budget was inadequate; research for educational quality development, lack of supports were found; regarding community participation in promoting school academic strength, operational level functions of the school board members were unclear; and regarding school quality assurance and academic procedure, lack of evaluation skills of personnel was found.

Keywords: Academic Procedure, Elementary School, Ordinary National Test (O-NET), Learning

บทนำ

โรงเรียนเป็นองค์กรที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียน ในการบริหารโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นตัวบ่งชี้ว่าการจัดการศึกษาหรือการบริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จหรือไม่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ วิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง และส่งเสริมสนับสนุนครูให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดผลตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ถึงมาตรา 30 ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนและกระบวนการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน โดยสรุปว่า บทบาทสำคัญของสถานศึกษายึดหลักการตอบสนองผู้เรียน โดยยึดว่า ผู้เรียนทุกคนต้องมีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ ถือผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด เน้นการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เหมาะสมกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน มีการประเมินการพัฒนาของผู้เรียน ความประพฤติและพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

ในปีการศึกษา 2561 กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-Net) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 กลุ่มสาระ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ไม่ได้ทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-Net) กำหนดให้สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการประเมินคุณภาพผู้เรียน โดยมีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการดำเนินงานดังกล่าว

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้การดูแลและการบริหารจัดการของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการปกครองลักษณะพิเศษแบบท้องถิ่น สังกัดกระทรวงมหาดไทย โดยมีสำนักงานการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบดูแลด้านการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจัดการศึกษาในหลายลักษณะ ได้แก่ โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือโรงเรียนขยายโอกาส โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาลศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะที่เป็นพื้นฐานของการเรียนในแต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมกับวัย เพื่อสร้างองค์ความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีความรู้ พัฒนาได้เต็มศักยภาพของผู้เรียน เป็นผู้มีคุณธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ แต่จากผลการประเมินความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนและผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า การจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านวิชาการยังไม่ได้มาตรฐานในระดับที่สูงมากนัก คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนยังไม่สูงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ควร ในเรื่องการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ การเรียบเรียงความคิด กระบวนการต่างๆ ของผู้เรียนสำหรับมาตรฐานของการศึกษาในระดับนี้ ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ ไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควรสำหรับใช้ในการศึกษาในระดับสูงต่อไป (สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2559)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาจากผลคะแนนสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O – NET (Ordinary National Educational Test) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ว่ามีการบริหารงานวิชาการอย่างไรจึงสามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านในระดับประเทศได้ เพราะโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบไปด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ในการสอบ O – NET (Ordinary National Educational Test) ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยเนื้อหาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2551 มีวิชาหลักทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ แต่ละวิชาวัดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดและทักษะเชิงกระบวนการ และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และสังกัดอื่นหลายแห่งก็จะใช้ผลการทดสอบเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วย และเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของผู้เรียนและแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาให้กับเยาวชนของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยประเภทสำรวจ (Survey research) โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 89 โรงเรียน โดยผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 890 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามออนไลน์ โดยแบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ O – NET (Ordinary National Educational Test) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 3 ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดี O – NET (Ordinary National Educational Test) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในการใช้เป็นเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียน โดยใช้กรอบการดำเนินงานวิชาการของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า มาประมวลเพื่อรวบรวมข้อมูลกำหนดเป็นขอบเขตและเนื้อหาของเครื่องมือ โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3) นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขในเบื้องต้นและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

4) นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขในครั้งแรกเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมครบถ้วนของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.80

5) นำเครื่องมือที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

6) นำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเป็นไปได้และสำนวนภาษาและนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ จำนวน 30 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.60

7) นำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ 1) นำเครื่องมือที่ได้มาสร้างเป็นเครื่องมือออนไลน์ 2) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จาก บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีคะแนนสอบจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-Net) ผ่านค่าเฉลี่ยในระดับประเทศทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 89 โรงเรียน ในการตอบแบบสอบถาม 3) ส่งคิวอาร์โค้ดแบบสอบถาม พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามงานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียน 4) ติดตามการตอบแบบสอบถามออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยตรวจสอบหากโรงเรียนใดยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมคิวอาร์โค้ดติดตามขอความอนุเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งได้ติดตามการตอบแบบสอบถามโดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ติดตาม 4 ครั้ง จากจำนวนประชากรที่ต้องการให้ตอบแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 890 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์กลับมาทั้งสิ้น 687 คน คิดเป็นร้อยละ 77.19

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการดำเนินงานวิชาการในภาพรวมของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในด้านต่างๆ โดยพิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

สภาพการดำเนินงานวิชาการ	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ย รวม
1. การวางแผนงานวิชาการ	96.60	91.95	65.07	72.50
2. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	98.15	95.89	75.21	82.20
3. การบริหารการจัดการเรียนรู้	98.66	94.00	68.50	73.95
4. การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน	99.10	96.87	75.68	81.76
5. การวัดผลประเมินผลการเรียน	99.12	97.81	85.58	90.22
6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	99.30	94.92	72.35	79.62
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	99.34	95.49	76.55	80.75
8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	99.78	91.80	71.73	74.94
9. การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ	99.74	96.72	84.23	86.43
ค่าเฉลี่ยรวม	98.87	95.05	74.99	81.24

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 99.78 รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 99.74 และ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 99.34 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 97.81 รองลงมาคือ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 96.84 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 96.72 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.58 รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพ

การศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 84.23 และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.55 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 90.22 รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 86.43 และ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.43

2. ผลการศึกษาปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ปัญหาการดำเนินงานวิชาการ	ผอ.	รอง	ร้อยละ	
			หน.กลุ่มสาระ	เฉลี่ยรวม
			/ครู	
1. การวางแผนงานวิชาการ	21.93	19.13	12.18	10.39
2. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	14.37	18.02	6.82	6.23
3. การบริหารการจัดการเรียนรู้	16.12	19.91	9.45	7.92
4. การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน	21.93	21.31	9.52	9.72
5. การวัดผลประเมินผลการเรียน	16.45	24.59	11.39	17.05
6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	12.06	17.76	10.36	8.88
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	18.86	41.08	20.79	20.67
8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	16.23	30.12	14.96	15.50
9. การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ	17.89	22.54	12.22	13.36
ค่าเฉลี่ยรวม	17.32	23.83	11.97	12.19

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการและด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 21.93 รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 18.86 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 17.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 41.08 รองลงมาคือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 30.12 และด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ พบปัญหาเพียงร้อยละ 24.59 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.79 รองลงมาคือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 14.96 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กับงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 12.22 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.67 รองลงมาคือ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.50 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 13.36 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนมีสภาพการดำเนินงานและปัญหาที่แตกต่างกันออกไป โดยผู้วิจัยจะขออภิปรายผลการวิจัยออกเป็นสภาพและปัญหาโดยรวมที่พบ ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า สภาพการดำเนินงานที่โรงเรียนส่วนใหญ่ดำเนินการ ได้แก่

1.1 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการ คือ มีการทำระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน แต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและประเมินผลอย่างชัดเจน และนำผลของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน ผู้วิจัยพบว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญของโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการอย่างถูกต้องจึงควรมีการจัดทำระเบียบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน กำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ซึ่งผลการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้จะเป็นสิ่งที่นำมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของพระบุญลัทธิ สุวรรณเดช (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัยว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลของโรงเรียน และดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และสอดคล้องกับ Godbey, Ronde , & Thorckmorton (2002) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย พบว่า รูปแบบการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่หลากหลายสามารถช่วยให้ผู้ปกครองเห็นถึงการพัฒนาทักษะด้านวิชาการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เมื่อผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์และสิ่งที่คาดหวังไว้ชัดเจน และยังสามารถพัฒนาการแสดงออกของผู้เรียนได้ดีขึ้น

1.2 การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการ คือ มีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน และผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหัวใจหนึ่งของสถานศึกษา ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองว่า สถานศึกษาจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้ จึงควรจัดให้มีการให้ความรู้ในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสาโรจน์ เทียนใส (2552) ได้ศึกษาการดำเนินการวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ พบว่า งานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนได้มีระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จัดให้มีการอบรมให้ความรู้กับครู ส่งเสริมพัฒนาวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่ครูและบุคลากร ให้คำปรึกษา ติดตาม กำกับกับการประกันคุณภาพการศึกษา ปัญหาที่พบ ได้แก่ ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสอดคล้องกับของวัฒนา โรจน์เจริญชัย (2553) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า มีการปฏิบัติและเป็นจริงในระดับมาก คือมีการประชุมวางแผนงานโครงการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมีรายงานและมีรายงานการประเมินตนเองเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด

1.3 การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน จากการผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการจัดทำแผนการนิเทศภายในเพื่อแจ้งให้ครูทราบ กำหนดกระบวนการนิเทศภายในอย่างชัดเจน และมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับสถานศึกษา เพื่อเป็นการให้ครูผู้สอนได้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน และรู้ข้อผิดพลาดในการจัดการเรียนการสอนนั้น แต่การนิเทศภายในโรงเรียนควรเป็นการนิเทศแบบกัลยาณมิตร เป็นการแนะนำ ส่งเสริม ให้กำลังใจกับผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของมยุรี สมใจ (2551) กล่าวว่า ในส่วนของการนิเทศการศึกษา มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา และสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2554) กล่าวว่า การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน หมายถึงกระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนได้วางแผนและดำเนินการร่วมกัน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้ได้ผลดีขึ้น โดยมีหลักการ ดังนี้ การร่วมแรง การร่วมจิต การร่วมคิด การร่วมพิชิตปัญหา และการร่วมพัฒนาทั้งกลุ่มและตนเอง

2. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า แม้โรงเรียนที่สามารถผ่านการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ก็พบปัญหาของการบริหารงานวิชาการ แม้จะพบเพียงเล็กน้อยก็ตามก็เป็นแนวทางในการพัฒนาผลการทดสอบระดับชาติให้สูงขึ้น ปัญหาที่พบมาก ได้แก่

2.1 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปัญหาที่พบ คือ ขาดการสนับสนุนในด้านต่างๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการสนับสนุนในด้านต่างๆ เนื่องจากวิจัยเป็นการทำขึ้นเพื่อนำผลการวิจัยที่

ได้ไปพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา ดลสถิต (2556) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ และการประกันคุณภาพการศึกษา

2.2 การวัดและประเมินผลการเรียน ปัญหาที่พบ คือ โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนไม่มีการจัดทำคู่มือที่ใช้ในการจัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า หากไม่ได้มีการจัดให้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการประเมินการเรียนจะทำให้บุคลากรเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการจัดทำ การวัดและประเมินผลการเรียน และโรงเรียนจำเป็นต้องจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดยต้องเริ่มจากการเห็นถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาก่อน แล้วนำความสำคัญมาสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทรงศักดิ์ สิงหนสาย (2556) ซึ่งได้ศึกษาการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาม่อนปิน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก โดยมีการมอบหมายและติดตามให้มีการจัดหาหรือจัดทำเอกสาร หลักฐานการศึกษาเป็นไปอย่างเป็นระเบียบการวัดและประเมินผล ปัญหาที่พบคือ ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และไม่เป็นความสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแก่ครู ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแก่ครู

2.3 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ปัญหาที่พบ คือ โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมการจัดการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การที่ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอาจเป็นผลมาจากการที่ชุมชนขาดความเข้าใจในการเข้ามามีส่วนร่วมต่างๆ กับโรงเรียนจึงทำให้ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร สถานศึกษาจึงควรมีการให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องของการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระบุญลัด สุวรรณเดช (2561) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านของการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โรงเรียนมีการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยมีการสร้างความตระหนักของการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นการศึกษาดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสอบระดับชาติ (O-NET) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครได้กำหนดกรอบการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 9 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนวิชาการ 2) การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา 3) การบริหารการจัดการเรียนรู้ 4) การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน 5) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน 6) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 8) การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ

เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ 9) การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ ซึ่งกรอบการดำเนินงานวิชาการทั้ง 9 ด้านนี้ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครได้ใช้ดำเนินงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นภายใต้การนิเทศ กำกับ ติดตาม และให้คำแนะนำจากสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในการดูแลการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครทุกแห่ง ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษา พบว่า แม้โรงเรียนที่สามารถผ่านการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ก็พบปัญหาของการบริหารงานวิชาการ แม้จะพบเพียงเล็กน้อยก็ตามก็เป็นแนวทางในการพัฒนาผลการทดสอบระดับชาติให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะปัญหาที่พบเพื่อให้ผู้ที่มาศึกษาได้นำไปพัฒนาโรงเรียนเพื่อให้มีผลการทดสอบระดับชาติที่สูงขึ้น ดังนี้

1.1 สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ควรให้การกำกับติดตามดูแลการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินงานวิชาการตามกรอบคู่มือการดำเนินงานวิชาการของกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย มีผลการทดสอบระดับชาติที่สูงขึ้นจนผ่านค่าเฉลี่ยระดับประเทศเพิ่มขึ้น

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ควรมีการกำกับติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน มีการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำในการปรับปรุงการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานวิชาการเป็นไปตามเป้าหมาย และมีผลการทดสอบระดับชาติที่สูงขึ้นจนผ่านค่าเฉลี่ยระดับชาติที่สูงขึ้น

1.3 ครูผู้สอน ควรดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนให้ตรงกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ มีการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามที่ประเมินผลการจัดกิจกรรมไว้ พยายามเรียนรู้การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพิ่มผลการทดสอบระดับชาติให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุของโรงเรียนที่ไม่เคยมีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.2 ควรมีการศึกษาความต้องการในการพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากรในความจำเป็นที่ต้องใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดวิชาในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET). กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- ทรงศักดิ์ สิงหนสาย. (2556). การดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาม่อนปิ่น อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระบุญลัทธิ สุวรรณเดช. (2561). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม.
- มยุรี สมใจ. (2551). การบริหารงานวิชาการสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ กลุ่มโรงเรียนปง 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัฒนา โรจน์เจริญชัย. (2553). การบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). 12 ปี สทศ. คู่มือการดำเนินงาน ศูนย์การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 6 เม.ย. 2565. www.niets.or.th/th/content/download/5485.
- สาโรจน์ เทียนใส. (2552). การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2554). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

-
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2554). **แนวทางการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ (พ.ศ. 2560-2563)**. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุกัญญา ดลสถิต. (2556). **การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Bugg, Kent Andrew. (2001). Quality assurance an improvement planning in Illionis High school. **Dissertation Abstracts International**. 61(1).
- Godbey, Ronde and Throckmorton. (2002). Interpreting student performance through the use of alternative forms of assessment. **Dissertation Abstracts International**. 32(2).